

ΕΤΟΣ Ε'

ΑΤΑΜΗΜΟΤΖΙ ΑΙΔΑΡΙΟΤΖΗΝΙΑ

1881 σεζίμ Τρίτη η γέλαστη η γέλαστη

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΠΡΙΑΚΗΝ

πιούκα παιδιά καὶ τοῖς

Τόμος Ε' Έννατος 8 Ιουλίου 1880
Ι ιανουαρίου έτους η πατέρας της Επιστολής — Γραφείον της Διεύθυνσης: Οδός Σταθού, 6,

Θωκή θυγατέρας της Σφραγίς του Ιωαννού Λατίνου Επισκόπου

Τὸ πρώτον τῶν τῆς ἀνωτέρω σφραγίδος τύρισκεται ἐν τῇ πλούσιᾳ συλλογῇ τοῦ κ. Παύλου Λάμπρου καὶ δέπομένη περιγραφή ἐσταχυνολογίῃ ἐκ τῆς παρ' αὐτοῦ ἔνδοθείς της ἡράκλειας σφραγίδος προσηγατείας, τῇ ἐπιγραφημένῃς Ἀγένδοτα νομίμωντα καὶ μολυβδόνυλλα τῶν κατὰ τοὺς μεσους αἰώνας Δυναστῶν τῆς Ἐλλάδος». Σ. τ. Δ.

Ο Μαρίνος Δάνδολος¹, ἀνεψιός τοῦ δόγη τῆς Επετίας Βορίου, καταπλεύσας μετὰ τῶν ἀφωτιωνέων διπαδῶν αὐτοῦ εἰς τὸ Αἴγαίον πέλαγος, κατέκτησε τῷ 1207 τὴν Ἀνδρόν, ἔνθα ἰδουσεν ἴδιαν φοργκικὴν δυναστείαν, ἀξέας πρῶτος αὐτὸς μέγει τοῦ ἔτους 1233.

1. Μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν σταυροφόρων κατάκτησιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῷ 1204, γενομένης διανομῆς μεταξὺ τῶν πορθητῶν, ἡ κερδελέοφρουν Επετίκη πολιτεῖα, ἡ δραστηριώτατα συμπλέξασσα πρὸς εὐδόσιν τῆς ἐπιγρήσεως, ἔλαβεν εἰς αὐλῆρον τὰ πρίν ὄγδα τῆς διατελείσης βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας, ἐν τῇ μερίδι οὐδὲ ταῦτη περιελαμβάνοντο ἄπασαι αἱ νῆσοι τοῦ Αἴγαιου πελάγους. Ἄλλοι οἱ εἰς τὴν μοιραν τῶν Επετίων λαχόντες τόποι κατείχοντο ὑπὸ Ελλήνων, ἡ δὲ δημοκρατία, μὴ ἔχουσα ἀρκούδας δυνάμεις ὅπως καταλάβῃ τὰς χώρας καὶ νῆσους ταύτας καὶ διατερήσῃ ἀνύποτελέως κατέψυγεν εἰς μέσον σύγηθες ἐν τῷ παλαιοτέρῳ φεουδαλικῷ πολιτεύματι, διατρέψασσα διτοῦ οἵος δῆποτε ἐν τῷν Επετίον ἡ τῶν ὑπὸ τὸ χράτος τῆς πολιτείας μετοίκων θελεν ἐπιχειρήσει: ιδίοις ἀναλόμασι τὴν κατάκτησιν ηγήσανται παράλιων τόπων τῆς Ἐλλάδος, ἐν τῶν κατατελημένων τῆς Επετίκης πολιτείας, θέλει κατέχει: αὐτοὺς ὡς διαδοχικὸν τιμάριον, ἔχων πλήρες δικαιώματα κυριαρχίας, ἐπὶ τῷ ὄρῳ τοῦ ἀναγνωρίζεται ὡς ὑπερτάτην κυριαρχὸν τὴν πολιτείαν. Ἡ τῆς ἐρημήνης διακηρύξεως γραμματίσθεντες διέφορος τυχοδιώκεται οὐταλοὶ ἔξιστοι πλησιανοὶ ιδίωντας στολίσκους καὶ ὁρμηταν ἐπὶ τὴν Ἀντόλην, ὅπως κατατάσσωσιν ἀπροστατεύοντας τόπους καὶ περιβλήθωσι διάπαγης ἥγεμονικα στέμματα. Οὕτως ὁ Μάρκος Σανούδος κατέλαβε τῷ 1207 τὰς νῆσους Νάρην, Μῆλον, Πάρον, Σύρον, Δίλον καὶ ἄλλας ἐκ τῶν παρακειμένων Κυκλαδῶν, αἱ δὲ ἀδελφοὶ Ανδρέας καὶ Ιε-

ρών Μαρίνος Δάνδολος σπανίως διέτειχεν ἐν αὐτῇ τῇ γῆσι, ἐκευθέρνα δὲ συνήθιστα αὐτὴν ἐν τοῦ ἐν τῇ συνοικίᾳ τοῦ ἀγίου Παύλου τῆς Ενετίας μεγάρου ὑπέουσαν. Συνέρρευσαν δὲ εἰς τὸν Αἰγαῖον πολλοὶ τῶν Φραγκῶν ὡς ἀποικοι καὶ ἐν βραχεῖ χρόνῳ ηὔξανθησαν τοσοῦτον, ὅπεις ὁ πάπας Ἰννοκέντιος δὲ τὸν ἔκρινεν ἀναγκαῖον νὰ συστήσῃ τῷ 1208 λατινικὴν ἐπισκοπὴν ὑπαγουμένην τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Αθηνῶν ὡς μητροπολίτη. Πρῶτος δὲ τῶν γνωστῶν ἡμῖν Λατίνων ἐπισκόπων τῆς Αἰγαίου είναι δὲ Ἰωάννης, εἰς δινάρια ἡ ἀγορά εἰκονισθεῖσα καὶ ἐνταῦθα περιγραφούμενη σφραγίς.

Ἡ σφραγίς αὗτη εἶναι ἐξ ὀρείχαλκου καὶ φέρει κύκλω τήν ἐπιγραφήν **SIGILLVM.**
JOHIS ANDRENSIS: EPI. Τὸ δὲ ἐν τῷ μετρῳ πεδίον διαιρεῖται εἰς δύο μέρη διαὶ τριῶν τόξων ἐσχηματισμένων ἐκ σφαιριδίων. Καὶ ἐν τῷ διανωτάτῳ διαιρείσματι παρίσταται πρωτουμὴ τῆς Θεοτόκου κρατούσης διὰ μὲν τῆς ἀριστερᾶς τὸν Πατοῦν, διὸ δὲ τῆς δεξιᾶς αὐλάδον, ἐνθεν ἡ καὶ ἐνθεν τῆς Θεοτόκου είναι κεχαραγμένα **Μ—Θ.** Εν δὲ τῷ κατωτέρῳ δικερούματι παρίσταται διπέσκοπος Ἰωάννης γονύπετης καὶ προσευχόμενος, ἐστοιχαμένος δὲ πρὸς τὰ δεξιά καὶ ἔχων πρὸ αὐτοῦ ποιμαντοικὴν φάνδον ἐκατέρωθεν εἶναι κεχαραγμένος εἰς ἀστήρ.

2. Ο Ἰωάννης οὗτος δὲ ἐξ Ἀγίας Αἰκατερίνης ἐκ Βονωνίας, ἀνήκων εἰς τὸ τάγμα τῶν Καρυπητῶν, ἐχειροτόνηθεν ἐπίσκοπος Ανδρου ὑπὸ Νικολάου τοῦ Λατίνου μητροπολίτου Αθηνῶν τῇ 14 Αὐγούστου 1345 ἐν τῷ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ τῆς Εύριπου. Καὶ ἀγνοοῦμεν μὲν πότε ἐτελεύτησεν, ἀλλὰ γνωστὸν είναι δέ τι διεδόχος αὐτοῦ ὑπῆρχε Νικόλαος τις, θανὼν περὶ τὸ ἔτος 1376, ἐπειδὴ διπάπας Γρηγόριος ΙΑ διώρισε τῇ 16 Ιουνίου τοῦ ἔτους ἑκείνου ἐπίσκοπον Ανδρου τὸν Εύριπου Βενδικτόν, οὗ τὴν ἐκλογὴν ἀμέσως μετὰ ταῦτα κατέστησε γνωστὴν εἰς τὸν μητροπολίτην αὐτοῦ, τὸν προΐσταμενον τῆς ἐν Αθήναις ἐκκλησίας¹.

ρεύμας Γρίζαι τὴν Τήνον, Μύκονον, Σαύδρον, Σκίαθον, Σκότελον, Αμοργὸν καὶ τὸ ἥμισυ τῆς Κέω καὶ Σερίφου, τοῦ ἑτέρου ἡμίσεως περιελθόντος εἰς τὴν ἔκσοιτα τοῦ Δομινικοῦ Μεγίσλη καὶ Πέτρου Ιουστινάνη· Ο Μαρίνος Δάνδολος, ἀνεψιός τοῦ Δόγη τῆς Επετίας μεγάλου Ερρίκου, ἐκρίθευσε τὴν Ανδρόν, καὶ τέλος αἱ λοιπαὶ νῆσοι ἐγένοντο κτήμα διαφόρων ἄλλων ἥγεμονίτων, ὡς ἡ ιστορία μόλις διέσωσε τὰ δύναματα.

1. Hopf, Geschichte der Insel Andros, σ. 31.